

МОЯТ ПРИНОС ЗА ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА И КЛИМАТА

ESE

- Какво ще кажете за един урок по „Опазване на околната среда?“

- Уффф, че това е за децата от детската градина! Ако пък и урокът е задължителен, досадата е още по – голяма. Та ние сме възрастни, знаем всичко, чули сме, чели сме за замърсяването на въздуха и водата, за озоновата дупка, за киселинните дъждове, за глобалното затопляне

Знаем всичко за глобалното затопляне и ни е удобно в този модерен свят. Гледаме десетки документални филми, научно обосновани или пълни с фантазмагории. Знаем също, че преработването на вторични суровини или създаването на възобновяема енергия се превръща в една индустрия, при която зад привидната загриженост за човечеството се крият политически и икономически интереси. Цъкаме с език, тухкаме се и вдигаме безпомощно рамене. Може би не всичко зависи от нас.....?! Но не е и задължително да сме запалени еколози, за да допринесем поне мъничко за облекчаване агонията на Нашата Планета.

Нека погледнем в нашето кошче за боклук. Хартия, картонени кутии, алуминиеви кутии от бира и безалкохолно, стъкленото шише, пластмасова торбичка за пазаруване, опаковка от мляко, консервна кутия..... Това са остатъците от нашето цивилизовано присъствие на Земята и част от индивидуалния ни принос за нейното замърсяване.

А знаем, че за производството на 1 тон хартия са необходими 12 – 16 средно големи дървета, около 50000 литра вода и над 300 кг. петрол, и че с енергията, необходима за производството на 1 алуминиева кутия за напитки, един телевизор може да функционира около 2 часа. Знаем, че 65% от битовите отпадъци подлежат на рециклиране.

Ще си призная, че аз лично изхвърлям боклука разделно едва от година – година и половина. Преди това цветните контейнери ми се струваха далече – на цели две преки. Неоснователно оправдание, но..... удобството за което вече споменах..... Костваше ми около месец да създам някаква „организация“ вкъщи. После всичко се превърна в механичен навик – пластмаса, стъкло, хартия.

Дори не се налагаше да запомням цветовете на контейнерите – има си табели и картинки. Но скоро попаднах на една таблица, която ми напомняше какво и къде да изхвърлям. Мисля, че ще е полезна и за знещците и за незнаещите.

В зеления контейнер можем да изхвърляме: стъклени бутилки – всякакъв цвят, стъклени съдове, буркани, стъклени флакони от парфюмерия и козметика.

Не трябва да изхвърляме: автомобилни стъкла, ел. крушки, огледала, стъкла от прозорци, тръби от флуорисцентни лампи.

В синия контейнер:

Да – вестници и списания, рекламни брошури, картонени кутии, книжни пликосе

Не – кутии от мляко и сокове, памперси, мазна хартия, восъчна, метализирана или пластифицирана хартия, както и хартия от факс.

В жълтия контейнер:

Да – Метални опаковки: алуминиеви кутии от напитки, консервни кутии, аерозоли от дезодоранти, лакове и др., алуминиеви чинийки и кутийки от храна за въщи. Пластмасови опаковки – бутилки от вода, оцет, олио, сокове, кофички от кисело мляко, пластмасови кутийки от маргарин, сирене, сметана и др. Пластмасови съдове и прибори за еднократна употреба, опаковки от шампоан, кремове, паста за зъби, душ – гелове, течен сапун и др.

Не – електроуреди, играчки, биберони, гумени ръкавици, батерии.

В Испания по закон дистрибуторите на батерии трябва да осигурят и събирането на използваните, което ще рече, че във магазин от който можете да си купите батерии, би трябвало да има и контейнер за изхвърляне на вече ненужните.

Аз не съм човекът, който ще разреши проблема с глобалното затопляне или замърсените въздух и вода. Не съм заклет еколог, не мога дълго и компетентно да разисквам природните аномалии, но съм убедена, че ние хората имаме вина..... Ако я разделим на 6,8 милрда, всеки от нас носи една микроскопична част от нея. Аз поемам своята.

Изготвил: Джонсу Рафет - 106 кл.

ПГ по транспорт „ Н. Й. Вапцаров”